

ΖΩΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗ

ΡΕΙΣΘΗΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Η ΚΑΤΩΦΕΡΙΚΗ ΣΤΟΑ ΤΟΥ ΜΥΛΟΠΟΤΑΜΟΥ

Ο φακός που συνέλαβε απ' την κατακόμβη μιάς σκοτεινής, μισοερεί-
πωμένης κι' άραχνισμένης στοάς
τις άποκρουστικές πλευρές και το ά-
παίσιο στόμιό της που φαντάζει με
πύλη του "Αδη, στο κατάφλη ακρι-
βώς του οποίου κάθεται σκεπτική
μιά περίλυπη γρηούλα, ενώ γύρω και
ψηλά ξεδιπλώνεται ζωφόρος του ή-
λιου το φώς, μαρτυρεί τον καλλιτέ-
χη.

Κι' αφού το χτυπητό εκείνο ση-
μείο σαν σύνολο, μεταυσιώνεται σ'
ένα σύμβολο και το καθένα στοι-
χείο του έποικοδομεί το συμβολισμό
του.

Το σκοτάδι το πηχτό, συμβολίζει
πάντα το θάνατο.

Η άραχνη, των έρεπιών βασίλισ-
σα, την έρημια του θανάτου.

Το άνωμαλο σχήμα του στομίου
ολόκληρου, τον άχαρο, τον κόσμο
του σκότους.

Οι άρρυθμες καμπύλες της όρο-
φης, την επικίνδυνη κόψη άδυσσα-
λέου κρημνού.

Η κάθετη εύθεια γραμμή της ά-
ριστερής πλευράς της στοάς, την ά-
λύγιστη κι' αναπόδραστη μοίρα. Η
σπασμένη δεξιά της πλευρά, τον
άδυσωπτην έλεθρο, πίο σκληρό κι'
απ' την πέτρα.

Τα ξεχαρβαλωμένα σκαλοπάτια,
άναποκρίνονται πλέρια στο ρόλο
τους.

Ακολουθούν κι' αυτά τον κατή-
φορο, προς των έρεπιών τον κόσμο.
Σ' ολόκληρο το θέαμα τούτο, κυ-
ριαρχεί άτμολογία πένθους.

Και πέρα εκεί, ανάμεσα στο φώς
που τα περιλούει, το ξεθωριασμένο
καμπαριό με τον έλπιδοφόρο σταυρό στην
κορφή, έχέγγυο μεταθανάτιας ούρα-
νίας ύπαρξης, για τον πρόσκαιρο
άνθρωπο, που κάπως έπηρεάζει την
αίγλη του ή μακάθρια σκέψη, από
το κατάχθονιο θάνατο πρέπει να
περάσει κανείς για να φτάσει ως έ-
κει πάνω. Σίγουρα ή σκέψη τούτη,
άναστατώνει την έτοιμόρροπη γηρά.

Το γερασμένο της πρόσωπο με τις
έντονα τραχηγμένες ρυτίδες και το
θλιμμένο σκοτεινό κι' άπλανές, άμα-
ρώνει την όψη της μ' αληθινή τραγι-
κότητα, που μαρτυρεί ψυχή τρικυμιά.
Πίσω απ' το άκίνητο πρόσωπο, μαι-
νεται πραγματική καταγίγδα. Τάλαν-
τεύεται στο μεταίχμιο δύο κόσμων,
όπως όταν πρωτοέμπαινε στη ζωή.

Τότε όμως έρχονταν, ενώ τώρα
φεύγει.

Απ' το "να μέρος χάσκει το κα-
τάμαυρο στόμιο της φοβερής εκεί-
νης στοάς που τόσο παρομοιάζει με
προβάτσιο ύποχθονιο κόσμο.

Απ' τ' άλλο μέρος απλώνεται γλυ-
κό και παρήγορο, της μέρας το
φώς.

Να στραφή προς τα πάνω; δεν
άνηκει πιά στον κόσμο εκείνο.

Να στραφή προς τα κάτω; φόβος
και τρόμος λυγίζει τα γόνατα.

Να στραφή στο σταυρό; πάλι απ'
το μοιραίο κατήφορο θα περάσει
για ν' άνεξη εκεί.

"Ω, με τί σπαταγμό θα ίκνευε
«παρελθόν απ' έμού το ποτήριον
τούτο».

Μάταιη όμως μιά τέτοια έπικλησι
δεν μπορεί ν' άποφυγή τη μοίρα της.
Και παρά τη μεγάλη της και σω-
τήρια Πίστη, είναι φυσικό να φοβά-
ται το θάνατο.

Στρέφεται λοιπόν μηχανικά, προς
τις άκρες των δύο κόσμων.

Έκει που διασταυρώνονται σκο-
τάδι και φώς. Συμβολική διέξοδος
της άπελπισίας να για τούτο και
ψεύτικη. Απλάνες λοιπόν το θλιμμέ-
νο.

Παραστατική εικόνα της τραγι-
κής αυτής θέσης, δημιουργούν τα λό-
για του Παλαμά.

Γεράματα, γεράματα!
Πιά θέλεις, πιά χέρι,
μες τη λαμπάδα της ζωής
ουτεύει τ' άγιοκέρι;
Και πιά ποτέ ζευγάρωσε
άγνωστη θεότης
κρυφά το νεκρολίθιο
με τον άνδρ της νιότης;

"Όμως πάλι δεν τα βάζει κάτω ή
γρηά. Μιά και δε μπορεί να κάνει
άλλοίως, το παίρνει άπόφασι και
με τη βία Πίστη για άπλο της, κά-
νοντας κι' από φυσικό της κουράγιο,
αντικρύζει τη μοίρα της με στωϊκό
μεγαλειό.

Την άπόφασι τούτη προδίδει το
ευθέτερες της παράστημα, το σπηλό
μέτωπό της, ή κάπως άγέρωχη θλίψι-
της κι' ή σταθερότητα με την όποια

κρατεί το ξύλινό της άκουμπιστήρι.
Κι' ακολουθεί το μοιραίο κατήφορο,
με θαυμαστό κουράγιο.

Ψηλά εκεί στο γελαστό ούρανο ξε-
χύνει σε λαμπρούς καταρράχτες ά-
στερευτους ο γίγας της μέρας το κά-
τασπρο φώς του.

Η δονή άπερίγραπτη κατακλύζει
την ύπαρξη τη γεμάτη ζωή στην έ-
ξασία άνατένισι τούτη. Την πηγή
της ζωής, της όμορφιάς, της χαράς
της έλπίδας.

Σκορπίστε το θλιμμένο διαπεραστι-
κό και βαθύ, στην ήρεμη άνατολή
μιάς καλοκαιριάτικης μέρας. Αφή-
στε ολόκληρη την καρδιά και το νοῦ,
να πετάξουν μαζί του έλευθερα. Συμ-
ταυτίστε το είναι σας μ' εκείνο που
βλέπετε κι' εκείνο που νοιώθετε. Θα
παραδοθήτε αιδώματα σ' υπερκό-
σμια έκσταση, που χρυσόδενει άρμο-
νικά, το μηδαμινό με το μέγα. Τό
παντοτινό με το πρόσκαιρο, το πε-
περασμένο με τ' άπειρο.

Κι' άσύληπτες θα χαρίτε στιγμές,
εύδαιμονίας παράδοξης.

Αρκεί ν' ναι κι' ο δικός σας ού-
ρανός άσυνέφιαστος κι' ή ψυχή σας
ξάσηρη σαν τον ούρανο.

Απ' όλα όσα είπαμε πηγάζου-
να συμπεράσματα τούτα.

Η ανθρώπινη ψυχή με το εργαλείο
της τέχνης, μιλά του συμβόλου τη
γλώσσα, γιατί αυτή ναι ή φυσική
έκφρασι της.

Και σύμβολο είναι το όμοιομα κά-
θε πράγματος ή μιάς ιδέας, που προ-
βάλλεται αναγλυφικά, γιατί δίνει
ζωντανή την εικόνα σε δοσμένη πε-
ρίπτωσι.

Σύμβολο είναι ακόμα και το ίδιο
το πράγμα στο σύνολο του, γιατί
κλείνει περιεχόμενο, που δεν γίνεται
όρατό με την πρώτη ματιά.

Το αισθητικό φαινόμενο έχει και
τά μικρότερα μέρη του που καθένα
τους άποτελεί εξάρτημα του συνόλου
να διατηρεί και τη δική του όντο-
τητα.

Για τούτο πρέπει να περισπάται
ή προσοχή και στο σύνολο και στο
μέρος.

"Όταν βλέπουμε το μέρος, δια-
βλέπουμε το σύνολο κι' όταν βλέπουμε
το σύνολο, διαβλέπουμε το μέρος.

Τα πάντα κλείνουν μέσα τους ό-
μορφιά όπως το λέει κι' ο Παλαμάς.

Στην πλάσι, από της θάλασσας τη
(μάνιτα

ως τον τριγμό του σαρακιού κι' απ'
(το βουνό ως το χουσί,
και μέσα στα βουδά και ως τ' ά-
(σίγητα,
στα πάντα δυσκολόβετο κοιμάτ' έ-
(να τραγουδι.

Θέλει να πη μ' αυτό, ότι και την
άσκημα την ίδια (όπως ή μακάθρια
στοά του Μυλοποτάμου) άμα μπη
στη μέση τεχνίτης, έμψυχος ή άψυχος
την εξωραίζει. Η τέχνη, θεληματική
σκέψις της όμορφιάς την εκφράζει
με το συμβολισμό. Για να τη ζήσει
όμως ο άνθρωπος έντονα, δεν είναι
άρκετο να αισθάνεται πόνεσι και να
ξέρη.

Στην ψυχή του ανθρώπου ή όμορ-
φιά, για να γκίξει το αίσθημα, θα
πάρσχη απ' την ίδια.

Ός τα σήμερα περνάει άπαράτη-
ρητη, για τούτο κι' άσυνειδητα την
ζήτη. "Όταν ή σκέψη δράζει γερά
την άσύληπτη ως τώρα ύφή της, θα
κάνη στην ψυχή συνειδητή δηλ. πιά
συστή τοποθέτησι και τότε θα δο-
νήση ως τα θεμέλια το είναι μας,
ο ακριβώτερος παλμός της ζωής.

"Εμείς οι άνθρωποι του είκοστού
αίώνας, οι έφευρέτες της ροκέτας,
του ραντάρ, της τηλεόρασης και του
υδρογόνου, τη γλώσσα του ώραιου
μονάχα δεν ξέρουμε, ούτε σαν πεί-
ρα κι' ούτε σαν έπιστήμη. Βρισκό-
μαστε ακόμα στην προϊστορία της.
"Όμως είναι μιά γλώσσα, που έντο-
να την ύφιστανται, την ζούν και την
χαίρονται, τα έμψυχα και τ' άψυχα
όλα.

Και για τον άνθρωπο, δεν ύπαρ-
χει πολυτιμώτερο πράγμα στη γη,
από το να μπορεί και να ξέρη να ζή
τη γλώσσα του ώραιου.

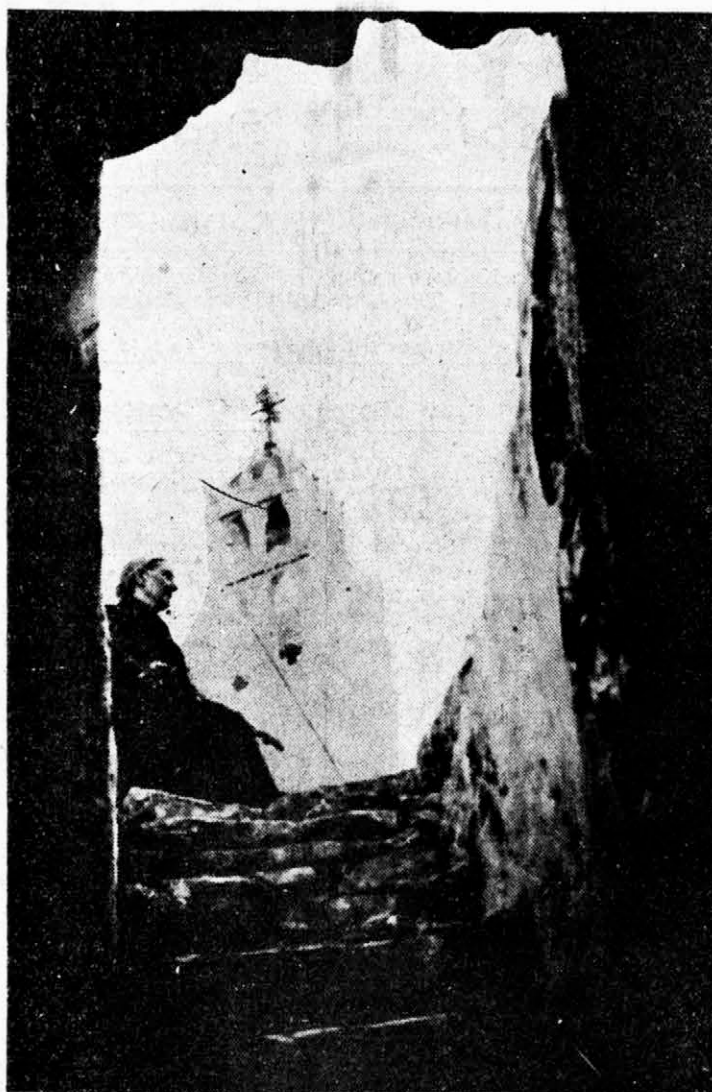
N. Δ.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Η μικρή μας πατρίδα έχει σύνορα
την Οικουμένη. "Όπου γής δρουν
και κινούνται Κιθήριοι, είναι ένα
κομμάτι του Τσιρίγου.

Γρηγ. Π. Κασιμάτης

(τ. Υπουργός)

Κατωφερική στοά, παρὰ τὸν Ἅγιον Χαράλαμπον—Μυλοπο-
τάμου—Κυθήρων

ΑΙ ΔΥΟ "ΣΧΟΛΑΙ,"

"Όπως θα ξέρουν άσφαλώς εκείνοι
των άναγνωστών μας, που παρακο-
λουθούν τις πνευματικές και καλλιτε-
χνικές εξελίξεις της εποχής μας, τό-
σο στην ποίησι και στον πεζό λό-
γο, όσο, και στη ζωγραφική και στη
γλυπτική, παρουσιάζονται από και-
ρό τώρα κάποιες σημαντικές έπανα-
στατικές — θα έλεγαν — εκδηλώ-
σεις, που πάνε να δημιουργήσουν
καινούργιες «σχολές» και να καταρ-
γήσουν την ακαδημαϊκή — όπως
λέγεται — σχολή που επικρατούσε
ως τώρα στην Τέχνη.

Για να σχηματίσουν μιά άμυδρη
ιδέα οι άναγνώστες μας για τις
«σχολές» αυτές, παραθέτουμε, πάσα
κάτω και δίπλα-δίπλα, τρία ποιήμα-
τα, ένα της παλαιάς, της Ακαδημα-
ϊκής σχολής και δύο της καινούργιας

της μοντέρνας σχολής. Από τη σύγ-
κρισι της τεχνοτροπίας και του τρό-
που της έκφρασης των δύο αυτών
σχολών, οι άναγνώστες μας θα μπο-
ρέσουν να εξαγάγουν τα συμπεράσμα-
τά τους.

Το πρώτο ποίημα με τίτλο «Τό
λουλούδι τ' Απρίλη» ανήκει στην
Ακαδημαϊκή σχολή. Τα άλλα δύο
στη μοντέρνα σχολή. Και είναι γραμ-
μένα και τα δύο από δύο Κυθήριους
διανοούμενους. Από τον κ. Δ.Γ. Αρ-
γυρόπουλον το πρώτον, από τον κ.
Μιχ. Πετρόχειλον το δεύτερο.

Πρέπει να σημειώθι μονάχα ότι
τα ποιήματα αυτά που είναι αντίπρο-
σωπευτικά των δύο άναφερομένων
σχολών, δεν είναι και τα καλλίτερα
των δύο αυτών διανοουμένων.

ΤΑ ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ Τ' ΑΠΡΙΛΗ

—Τριανταφυλλάκι γελαστό,
πολύφυλλο δροσάτο,
Τριανταφυλλάκι κόκκινο
και μοσκομυρωδάτο,
ποιανού σκορπάς το μύρο σου
μες την καρδιά τ' Απρίλη;
—Στα νειάτα τ' ασημένια
με τα γλυκά τα χείλη.

—Και σύ σγουρό γαυρόφαλλο
λεπτό και ντελικάτο
για ποιόν σκορπάς το είναι σου
τόμοσκομυρωδάτο;
Για ποιόν άνδρες και χείρεςσαι
με τόσο πιά καμάρια;
—Τα νειάτα ρώτα τα χρυσά
με την περίσσια χάρη.

—Και σύ βοτάνι ταπεινό
φτωχό μου χαμομήλι
που περιφρονούντο άνδρες
μες την καρδιά τ' Απρίλη,
για ποιόν τα λουλουδάκια σου
τ' άνοίγεις τα χνουδάτα;
—Για τα πικρά γεράματα
πού... κάποτε ήσαν νειάτα.

Δ. Γ. ΑΡΓΥΡ.

ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΑ ΚΥΘΗΡΑ

Κύθηρα... πινελιά σ' ατλάξι...
Η Αφροδίτη από παλιά,
άνθινος στέφανος
που τάχει πλέξει!...
Βαρκούλα το μισό φεγγάρι,
πέρνουν τα ζευγαράκια
κάθε βράδυ...
Και το νησί... από την πλήμ-
(μυρα

ήχει,
της πιά χρυσής στιγμής!...

Ταξίδι στ' όνειρο... τα Κύθηρα,
μά διαρκεί...
δσ' ό κελαϊσμός σ' ένα πουλί!

ΡΥΑΚΙ

Φιδωτό ρυάκι στην άνοιξι,
Άσπρηνια φύλλα, που θάλλουν απ'
το νερό του, κεντάν σκιές επάνω του.
"Αν ή νεροσυρή το βολάση θα ξα-
ναύρη το ρυθμό του.

"Αν το κυνηγήση άγέρι, δεν ρυτιδώ-
νει, Ρηχό... κινδυνεύει λίγα ξερόφυλ-
λα να του φράξουν το δρόμο

Μιχ. Κ. Πετρόχειλος

ΚΥΘΗΡΑ-ΙΚΕΣ ΜΑΝΤΙΝΑΔΕΣ

19
"Όντε σ' έγέννα ή μάνα σου
χρυσή 'τον ή κοιλιά της,
μαλαματέν' ό πόνο της
κι' άγγέλοι τα παιδιά της.

20
"Ός και το παπουτσάκι σου
και κείνο 'χει τη γνώσι,
και πορτατεί σγά-σγά
τη γής να μη λωβώσι.

21
Βρισούλα πεντακάουλη
νερό μου χαϊδεμένο,
κι' άγγελικό μου πρόσωπο
γιατί 'σαι πικραμένο;

22
"Εννοια σου μη π

Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

ΑΦΙΞΕΙΣ

Αφίκετο εκ Μολόγκ Αυστρίας ο κ. Παναγιώτης Καλλίγερος εκ Καλάμου. Αφίκετο εξ 'Αμερικής ο κ. Παναγιώτης Ζαντιώτης η Σαραντάκος εκ Καραβά.

Διά του ατμόπλοιου «Νέα Έλ-λας» αφίκετο εξ 'Αμερικής ο κ. Παναγιώτης Λεονταράκης μετά της συζύγου του, θείοι του εκλεκτού συνεργάτου μας κ. Γρηγορίου Α. Κασσιμάτη, μετά της ανειμένης αυτών Δας 'Ιωάννας Δημ. Καλοκαιριού. Ώσπου τας ο κ. Κονόμου μετά της συζύγου του, ο κ. Θεόδωρος Γαβρίλης αδελφός του κ. Παναγιώτου Γαβρίλη και ο κ. Φιλίππος.

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ηρραβωνίσθησαν εν Αυστραλία ο κ. Σπυρίδων Άρώνης μετά της Δας Μαρίας Μαλάνου.

Ο εκ της Κοινότητος Γερακαρίου κ. Ζαχαρίας Γεωργ. Σουρής και η Δίς Μαρία Παν. Σουρή, έδωσαν άμοιβαίαν υπόχρεσιν γάμου.

ΓΑΜΟΙ

Ετέλεσαν τους γάμους των εις Γουλιμργ Αυστραλίας ο κ. 'Ιωάννης Νικηφορίδης μετά της Δας Μαρίας Σ. Ζαντιώτου.

Ετέλεσαν τους γάμους των εις Αυστραλίαν ο κ. Γεώργιος Ταμ-δάκης μετά της Δας 'Αθηνάς Ζερ-βού. Παράνμφορ παρόντη ο κ. Θεό-δωρος Ταυβιάς.

Ετελεσθήσαν εν Σίδνεϊ της Αυστραλίας την 14ην παρελθόντος Μαρτίου, οι γάμοι του κ. Θεόδω-ρου Σκλάβου μετά της Δας Κατίνας Κασσιμάτης.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η κ. 'Ιωάννα Φλάσκα έτεκεν άρ-ρεν εις Αυστραλίαν.

Η κ. Άννα Παναγιωτέλη έτε-κεν άρρεν εις Αυστραλίαν.

Η κ. Μαρία Ζ. Κασσιμάτη έ-τεκεν θήλυ εις Αυστραλίαν.

Η κ. Μαρία Δημ. Μεγαλο-κονόμου εκ Ποταμού έτεκεν αίσιως θήλυ. Εύχόμεθα να ζήσῃ. Ι.Α.Τ.

Η κ. Ειρήνη Μηνά Πετροχεί-λου έτεκεν εις Άλεξανδράδες άρρεν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ο κ. Βασίλειος Βλαντής ανέδειξα-το εις Αυστραλίαν το θυγάτριον των κ. κ. Εύφροσύνης και Δημητρίου Χρι-στιανού ονομάσας αυτό Ευγένια.

Ο κ. Παναγιώτης Καραπάτης ανέδειξατο εις Αυστραλίαν τον υιόν του κ. Άν. Καστριόσιου ονομάσας αυ-τόν Μιχαήλ.

Η κ. Κυράνη Θ. Φυρού εβάπτισ-σεν εις Αυστραλίαν το θυγάτριον του κ. Θεόδωρου Σκλάβου, ονομάσα-σα αυτό Μαρίαν.

Η κ. Ειρήνη Γεωργίου Μανέα εξ Άρωνιάδων εβάπτισε το θυγά-τριον του κ. Θεόδωρου Κυρ. Χλαμ-πέα εκ Ποταμού ονομάσας αυτό Άντωνίαν.

ΠΕΝΘΗ

Απεβίωσεν εις Λογοθετιάνικα ο Παύλος Άναστ. Σοφίος έτών 67.

Απεβίωσεν εις Κλαράδικα η Ειρήνη Δαμιανού Φαστάα έτών 87.

Απεβίωσεν εις Καλοκαιριές κρημνισθείσα εκ του εξώστου της οικίας της η Βασιλική Γ. Βλαντή έτών 82.

Απεβίωσεν εις Άλεξανδράδες ο Έμμ. Πετρόχειλος η Διγενής έτών 88.

Απεβίωσεν εις Ποταμόν η Μαρία Παναγ. Μανολαπούλου έτών 85.

Απεβίωσεν εις Ποταμόν ο Έμμανουήλ Μιχ. Πρωτοψάλτης έ-τών 80.

Απεβίωσεν εις Γερακάρη η Σταυρούλα Ίωάν. Σουρή έτών 65.

Απεβίωσεν εις την κοινότητα Γερακαρίου ο Θεόδωρος Σταύρου Σούγιαννης έτών 86.

Απεβίωσεν εις την κοινότητα Γερακαρίου η Σταματική Έμμαν. Σουρή έτών 68.

Απεβίωσεν εις Καραβά η Χρυσούλα σύζυγος Γεωργίου Τζωρ-τζοπούλου.

Απεβίωσεν εις Λειβάδι ο Γε-ώργιος Τζάννης έτών 94.

Απεβίωσεν εις Φριλιγγιάνικα ο Νικόλαος Παν. Πρωτοψάλτης έ-τών 88.

Απεβίωσεν εις Ποταμόν η Γαρουφαλιά Έμμ. Αλφιέρη. Τα έν Αυστραλία τέκνα αυτής θερμάς συλ-λυπούμεθα. Ι.Α.Τ.

ΠΟΛΥ... ΣΩΣΤΑ

Ο διακεκομμένος συμπολίτης και πρώην Βουλευτής της νήσου μας κ. Παναγιώτης Τσιτσάλης, έρωτηθείς τί φρονεί διά τον «Κυ-θηραϊκόν Τύπον», απάντησε: «Ποιόν άπ' όλους; Υπάρχουν τρεις Γύνοι». Ένας στα Φαστά-δικα, άλλος στην Καρδονιάδα κι άλλος στα Τριφυλλιάνα. Διαλέ-γετε και παίρνετε».

ΥΔΡΟΓΕΩΛΟΓΙΚΑΙ ΕΡΕΥΝΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΜΑΣ

Επισκευθέντες τον Έπιμελητήν της Γεωλογίας του Πανεπιστημίου Άθηνών κ. Π. Ψαριανόν, όστις περιήλθεν έχάτως την νήσον προς έ-ξέτασιν του εδάφους δια την εκτέ-λεσιν άρδευτικών γεωτρήσεων, ήρω-τήσαμεν αυτόν περί των εντυπώσεών του. Ο κ. Ψαριανός μάς απάντησε προθύμως, ότι θα υποβάλη έν και-ρώ εις την άρμοδίαν υπηρεσίαν του Έπουργείου Γεωργίας λεπτομερή έκ-θεσιν των πορισμάτων της έρεύνης του, είχε δε την καλωσύνην να μάς εκθέσῃ τά ακόλουθα έν συνομίαι:

«Τά πετρώματα της νήσου των Κυθήρων είναι, κυρίως τριών ειδών, τά κρυσταλλοσχιστώδη, τά όποια καταλαμβάνουν τό βόρειον τμήμα της νήσου τά Άσβεστολιθικά, τά όποια έχουν την μεγαλύτεραν εξάπλωσιν και τά Νεογενή, τά όποια είναι μι-κροτέρας έκτάσεως. Έπίσης κατά τό-πους έχομεν και εμφανίσεις φλύσ-χου, όστις επικαλύπτεται εις πολλά σημεία υπό μικρού πάχους άλλοει-δων προσχώσεων.

Από υδρογεωλογικής άπόψεως έ-ξισταζόμενη η νήσος, δεν φαίνεται να παρουσιάζη αξία λόγω υδροπο-στρώματα και κυρίως εις τους κατω-κνημένους χώρους. Ούτω π.χ. εις την Χώραν τά ύδατα είναι επιφανειακά διότι τό ύπόδαθρον σχεδόν όλοκλη-ρου του κατωκνημένου χώρου σύγκει-ται εκ φλύσχου. Επομένως εις την περιοχήν αυτήν δεν δυνάμεθα να προ-δώμεν εις την εκτέλεσιν γεωτρήσε-ως μεγάλου βάθους, άλλα μόνον άνω-ρύζως φρεάτων και αυτά πάλιν εις ώρισμένα σημεία. Τά ήδη υπάρχοντα δύο φρεάτα είναι άνωρυσμένα εις πολύ κατάλληλον θέσιν. Διά τους αυ-τούς λόγους δεν δυνάμεθα να προ-δώμεν εις γεωτρήσεις και εις την πε-ριοχήν του Λειβαδίου. Ο Ποταμός εξ άλλου είναι κλεισμένος επάνω εις μαρμαρυγιακούς σχιστολίθους έπο-μένως αποκλείεται κάθε σκέψις πε-ρί γεωτρήσεως. Τά υπάρχοντα φρεά-τα είναι άνωρυσμένα επί των μαρμα-ρυγιακών σχιστολίθων, οι όποιοι εις τους άνωτέρους όρίζοντας παρουσι-άζουν ποίαν τινα αποσάβρσιν και έ-πιτηρέπουν επιφανειακήν κυκλοφορίαν του ύδατος. Εις τά φρεάτα της έν λόγω περιοχής θα είχα να συστήσω και την κατασκευήν συλλεκτηρίων στοών. Η περιοχή του Καραβά ευ-ρίσκεται και αυτή εις την ζώνην των σχιστολίθων και επομένως ούτε εδω-είναι δυνατή η εκτέλεσις γεωτρήσε-ως. Άλλωστε αι υπάρχουσαι πηγαί εξυπηρετούν πλήρως τάς ύδρευτικές ανάγκας των κατοίκων. Εις την πε-ριοχήν πάλιν των χωρίων Φριλιγγιά-νικα — Μητάτα έχομεν εμφανίσεις θαλασσίων νεογενών αποθέσεων. Αι αποθέσεις αυτές αρχίζουν με κρο-καλοπαγή και ψαμμίτις, οτινες εις τους βαθύτερους όρίζοντας μεταπι-πτουν θασμιαίως εις μαργώδες ύλι-κον μεγάλου πάχους. Τό μεγάλο πά-χος των μαργών είναι ένας λίαν δυσ-μενής υδρογεωλογικός παράγων δια

την εκτέλεσιν γεωτρήσεως δι' ό και δεν συνιστά ταύτην. Έν συμπεράσματι θα είχα να το-νίσω, ότι όλόκληρος η νήσος των Κυ-θήρων δεν παρουσιάζει ευνοϊκάς υ-δρογεωλογικάς συνθήκας δια την εκ-τέλεσιν γεωτρήσεων. Εις τάς δυσμε-νείς υδρογεωλογικάς συνθήκας της νήσου δέον να προστεθούν και τό μι-κρόν ύψος των βροχοπτώσεων.

Παραπιπτόντως αναφέρω, ότι εις ώρισμένα σημεία της νήσου, όπως είναι η Βρουλέα και η Μονή Μυρτι-δίων, υπάρχουν εις ρωγμάς βράχων όστεοπαγή πετρώματα συγκεκολλη-μένα δι' έρυσθας και λίαν συμπαγούς όρυκτες κόλλης. Τά όσα τάτα ανή-κουν έν πολλοίς εις μηρυκατικά ζώα της Πλειοκαινού Έποχής και είναι γνωστά εις την έπιστήμην ως «Βαθ-μεις Κυθήρων».

Εις τό παρελθόν ξένοι έπιστήμο-νες επισκευθέντες τά Κυθήρα άνα-φέρουν την ύπαρξιν των όστών τού-των.

Ο ιατρός κ. Θεόδωρος Μαρέντης είχε την καλωσύνην να δωρήσῃ εις τό Γεωλογικόν και Παλαιοντολογικόν Μουσείον του Πανεπιστημίου Άθηνών ένα τοιούτον τέμαχος όστεογενούς πετρώματος προερχόμενου εκ της Μο-νής Μυρτιδίων. Έπίσης ο κ. Πετρό-χειλος αναφέρει, άν δεν απατώμαι, εις δημοσιευθείσαν έργασίαν του και την παρουσίαν απολιθωμένων ελεφάν-των επί της νήσου.

Η αναφερομένη ένέργεια δια την αποστολήν γεωλόγων εις Κυθήρα ό-φείλεται εις τον βουλευτήν Κυθήρων κ. Ίωάν. Κοντολέτον.

Η ΠΡΟΒΛΑΣ ΤΗΣ ΑΝΕΓΕΡΣΕΩΣ ΤΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ

Τό άθάνανον έργον του λαμπρού πατριωτισμού των άπανταχού Κυθη-ριών, θεμελιωθέν εις τον άδιάσειστον όγκόλιθον της ιστορικής χειρονομίας του άσυκρίτου ευεργέτου των Κυ-θήρων κ. Νικόλαου Ί. Τριφυλλή, βαι-νει προς τό άσινον πέρας αύτου.

Ηρχισαν ήδη αι έργασίαι της πλακοστρώσεως της στέγης αύτου. Ετοποθετήθησαν άπαντα τά εξωτε-ρικά σιδηρά κοφώματα, τέλεια εις σύστημα και κατασκευήν και απο-λύτως ένδοδεγμένα δια τάς κλιματο-λογικάς συνθήκας του τόπου μας. Τοιαύτα κοφώματα δια πρώτην φο-ράν τοποθετούνται εις κτίριον της νήσου.

Ωςούτως έπερατώθησαν αι έκα-ταστάσεις της κεντρικής θερμάνσε-ως καθώς και τό έξωτερικόν δίκτυον άποχευέσεως.

Τό κτίριον όλοκληρον είναι έτοι-μον έσωτερικώς και έξωτερικώς δια την τελευταίαν στρώσιν τοϋ έπιχρί-σματος (σοβά).

Η "ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΗ ΒΡΑΔΥΑ., ΣΤΗΝ "ΦΛΟΡΙΝΤΑ,"

ΕΙΣ τά παρά την λεωφόρον Άλε-ξάνδρας (Άθηνών) κέντρον «Φλο-ρίντα» έλαβε χώραν την έσπεραν τοϋ Σαββάτου, προς την Κυριακήν 20ην Μαρτίου, χοροεσπερίαι, οργανωθείσα υπό των Κυθηραϊκών Σωματείων (Ά-θηνών - Πειραιώς, με τον τίτλον «Τσιριγώτικη βραδυά».

Εις αυτήν παρευρέθησαν οικογε-νειακώς ύπέρ τους πεντακοσίους συμπατριώται, και μη, μεταξύ δε των έπισήμων προσήλθεν ο φιλοκυθη-ριος νομάρχης Άττικής κ. Γεωργιά-δης και ο βουλευτής Κυθήρων κ. Ί-ωάν. Κοντολέων.

Η χοροεσπερία ήρχισε άρχικώς μεν με κάποιαν άταξίαν, λόγω της άθρόας και όμαδικής προσελεύσεως των συμπατριωτών, συνεπεία της ό-ποίας δεν έμεινε κενόν ούτε ένα κά-θισμα. Αργότερον όμως έτακτοποιή-θησαν τά πράγματα και άναψε κυ-ριολεκτικώς τό γλέντι, τό όποιον δι-ήρκεσε μέχρι της πρώτας.

Εξαιρετικόν έπιτυχίον είχαν έφε-τος οι κυθηραϊκοί χοροί, χορευθέν-τες από 13 θελκτικώτατες Τσιριγω-ποπούλες, που έφεραν την έγχαίριον περιβολήν, τά περίφημα έλαδία χρυσόκέντητα σπαλλάτα, και φουστά-νια διαφόρων ζωρών χωματισμών.

Τά χαριτωμένα αυτά κορίτσια, που έχόρευσαν με πραγματικήν λε-βεντιά όλους τους κυθηραϊκούς λαϊ-κούς χορούς, ήσαν τά έξης:

Νία Παυλάκη, Μαρ. Π. Μεγαλοοι-κονόμου, Έλ. Κοσμ. Λειβαδίτη, Χρύ-σα Νοταρά, Ίωάν. Κουστογιάννο-πούλου εκ μητρός Καλλιγέρη, Φιλ. Σ. Πέρρη εκ μητρός Κουλεντιανού, Κάλπη Στάθη, Ρίτα Κ. Καστριό-σιου, Έλένη Βορηά, Τίτσα Α. Κασι-μάτη, Φιλ. Ν. Κορωναίου, Άντανία και Άνα Κρυφαπούλου και Εύγενία Κασσιμάτη.

Τόν τόνον της εύθυμίας, έξισεν η

Η άκρος έπιμελημένη έργασία, η ταχύτης και ο συντονισμός των ένερ-γειών, τιμούν την Κεντρικήν Έρανη-κήν Έπιτροπήν του Νοσοκομείου και τον ίκανώτατον έργολάβην κ. Μανουσών Πετρόχειλον. Πανταχόθεν εις την νήσον μας εκδηλούται ποικι-λοτρόπως η ευχαρίστησις και η ά-πέραντος ευγνωμοσύνη δια την τα-χείαν συμπλήρωσιν της οικοδομής. Άκραδάντως πιστεύομεν ότι συντο-μώτατα ο Κυθηραϊκός λαός θα έχη εις την διαθεσίαν του τό χρησιμώτα-τον τοϋτο έργον κατοχυρώσεως της υγείας του, βασικής προϋποθέσεως πάσης ύπάρξεως. Εύλογόν έστιν και άλλησμήνιον εις τους αιώνας θα πα-ραμείνι τό όνομα των πρωτοπόρων και πάντων των συντελεστών του ύ-περόχου οικοδομήματος τούτου. Ο-λοφύχως εύχόμεθα όπως σκεπεί αυ-τός ο Θεός έσπαςίως, άνταμείδων την συγκινητικήν μακροθυμίαν αυτών και εις την παρούσαν και εις την μέλλουσιν ζωήν.

την εκτέλεσιν γεωτρήσεως δι' ό και δεν συνιστά ταύτην.

Έν συμπεράσματι θα είχα να το-νίσω, ότι όλόκληρος η νήσος των Κυ-θήρων δεν παρουσιάζει ευνοϊκάς υ-δρογεωλογικάς συνθήκας δια την εκ-τέλεσιν γεωτρήσεων. Εις τάς δυσμε-νείς υδρογεωλογικάς συνθήκας της νήσου δέον να προστεθούν και τό μι-κρόν ύψος των βροχοπτώσεων.

Παραπιπτόντως αναφέρω, ότι εις ώρισμένα σημεία της νήσου, όπως είναι η Βρουλέα και η Μονή Μυρτι-δίων, υπάρχουν εις ρωγμάς βράχων όστεοπαγή πετρώματα συγκεκολλη-μένα δι' έρυσθας και λίαν συμπαγούς όρυκτες κόλλης. Τά όσα τάτα